

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714212863
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714212863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka vo veci žalobcu ZH Kredit, s.r.o., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 36 049 581, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, IČO: 37 928 422, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, proti žalovanej X. Y., X. XXX, v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou X. I., zamestnankyňou Okresného súdu Michalovce, o zaplatenie 342,46 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 5C/29/2015-69 zo 16.3.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom I. Žalobu žalobcu zamietol a II. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, o. i., čoho sa žalobca žalobou, doručeným mu 5.8.2014 domáhal a čím ju odôvodnil, že opatrovníčka žalovanej nárok neuznala a vzniesla premlčiaciu námietku, keďže - podľa jej názoru - sa premlčujú jednotlivé platby a tiež namietala, že nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky a, že po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav: Zo žaloby, z oznámenia o postúpení pohľadávky na č.l.6-7 z 18.9.2006, z rozpisu dlžných súm poisťného, ako aj z ostatného spisového materiálu zistil, že žalobca si svoj nárok uplatnil na tom základe, že žalovaná si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť a do dnešného dňa neuhradila dlžné poisťné na zdravotné poisťovanie podľa príslušných ust. zák.č.273/94 Z. z. V žalobe sa na tomto mieste žalobca odvoláva na rozpis dlžných súm poisťného a poplatku z omeškania - žalovanej č. platiteľa je 5955147022. Z rozpisu dlžných súm poisťného vyplýva, že žalovaná si túto svoju povinnosť nespĺnila za obdobie od 1.4.1997 do 31.5.1999 v celkovej sume 10 317 Sk. Žalobca ako postupník uzavrel so správcom konkurznej podstaty pôvodného veriteľa úpadcu PERSPEKTÍVA DRUŽSTEVNÁ ZDRAVOTNÁ POISŤOVŇA v konkurze zmluvu o postúpení pohľadávok zo 7.7.2005, na základe ktorej - okrem iných - nadobudol aj pohľadávku voči žalovanej, ktorá tvorí predmet tohto sporu. JUDr. Tomáš Kozovský, správca KP úpadcu PERSPEKTÍVA družstevná zdravotná poisťovňa v konkurze, uzavrel so žalobcom 7.7.2005 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo odplatné postúpenie súboru pohľadávok úpadcu spolu s prísl., pričom ide o pohľadávky, ktoré má postupca ako veriteľ voči dlžníkom - platiteľom samoplatcom poisťného podľa prílohy k zmluve. Po zistení skutkového stavu prihladol na námietku premlčania vznesenú opatrovníčkou žalovanej a žalobu žalobcu ako uplatnenú po premlčacej dobe zamietol z týchto dôvodov: Žalobca nadobudol pohľadávku od bývalej zdravotnej poisťovne. Pri postúpení pohľadávky nový veriteľ vstupuje do všetkých práv pôvodného veriteľa. Vzhľadom na špecifickosť postúpenej pohľadávky, toto konštatovanie nemôže byť všeobecné a musí zohľadňovať právne postavenie nového veriteľa. Postúpením pohľadávky na žalobcu - podľa jeho názoru - tento

nezískal všetky práva z poistenia, ako mala zdravotná poisťovňa, pretože nie je zdravotnou poisťovňou. Aplikácia ust. zák.č.273/94 Z. z. sa - podľa jeho názoru - môže vzťahovať iba na oprávnenosť vzniku pohľadávky zo zdravotného poistenia a na správnosť výšky uplatnenej pohľadávky, pretože dlžníkovi postúpenie pohľadávky nebráni namietat' jej právny dôvod a výšku. Na ostatné vzťahy vyplývajúce zo záväzkového vzťahu je preto potrebné aplikovať všeobecné ust. o záväzkových vzťahoch podľa O. z., a to vrátane otázky premlčania nároku. Podľa jeho názoru nie je možné aplikovať 10 ročnú premlčiaciu (resp. v prípade zák.č.273/94 Z. z. prekluzívnu) dobu na vymáhanie práva, pretože § 21 ods.1 zák.č.273/94 Z. z. túto lehotu určovalo iba na možnosť uplatnenia nároku na dlžné poistné zo zdravotného poistenia predpisom, teda platobným výmerom, ktorý je rozhodnutím. Rozhodnutie môže vydávať iba príslušná zdravotná poisťovňa, žiadnym iným právnickým ani fyzickým osobám zák. takéto právo nepriznáva. Prípadnú argumentáciu o nepremlčaní práva, keďže zák.č.273/94 Z. z. premlčanie osobitne neupravuje, nie je možné akceptovať aj vzhľadom na uvedené. Treba vychádzať z konštrukcie, že zdravotné poistenie ako také je výkonom verejného práva a nie súkromného, preto aplikácia ust. zák.č.273/94 Z. z. je akceptovateľná iba pre oblasť výkonu verejného práva. Štát zveril postup podľa tohto zák. iba orgánom verejného práva, ktorými sú zdravotné poisťovne. Žalobca nemôže dlžné poistné vyrubiť platobným výmerom a takisto nemôže platobným výmerom vyrubiť poplatok z omeškania. Dobrovoľné plnenie odvodu na zdravotné poistenie nie je vylúčené aj bez platobného výmeru, ak tak povinná osoba dobrovoľne neurobí, možno nárok v prípade postúpenej pohľadávky vymáhať iba žalobou na súde, teda podľa príslušných ust. súkromného práva hmotného aj procesného. Ak dlžník pri súdnom uplatnení takéhoto nároku vznesie námietku premlčania, nie je možné mu takúto námietku v rámci občianskoprávneho konania v konaní pred súdom odoprieť (§ 100 ods.2 O. z.). Žalobca si preto mohol uplatniť právo na dlžné poistné a poplatok z omeškania najneskôr do 3 rokov od jeho splatnosti. V prípade poplatku z omeškania vyslovil pochybnosti aj o jeho právnom základe, pretože poplatok z omeškania bolo možné uplatniť výlučne predpisom, teda rozhodnutím (§ 23 ods.2 zák.č.273/94 Z. z.) a žalobca nepreukázal, že poplatky z omeškania, ktoré boli predmetom postúpenia, boli žalovanej riadne vyrubené. Pretože žalovaná vznesla námietku premlčania, žalobu prioritne posudzoval z tohto hľadiska. Zároveň však vyslovil vážne pochybnosti o vecnej aktívnej legitímácii žalobcu. Pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania - podľa jeho názoru - nemohla byť platne postúpená na žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú s ním uzavrel správca konkurznej podstaty. Z Obchodného vestníka č.24/1999, ale aj zo zápisu v Obchodnom registri vyplýva, že 1.7.1999 bolo Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len MZ SR) vydané rozhodnutie č.3215/1999-A (právoplatné 17.7.1999) o zrušení povolenia na zriadenie zdravotnej poisťovne Perspektíva Družstevná zdravotná poisťovňa. Podľa § 34 ods.3 zák.č.273/94 Z. z., v znení účinnom k 1.7.1999, pohľadávky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam, pohľadávky na poistnom a poplatky z omeškania prechádzajú na Všeobecnú zdravotnú poisťovňu (ďalej len VZP) alebo na inú poisťovňu, ktorá prevzala poistencov, a to pomerne podľa počtu prevzatých poistencov. Ak MZ SR v r.1999 zrušilo oprávnenie zdravotnej poisťovne Perspektíva vykonávať zdravotné poistenie, pohľadávky zo zák. prešli na VZP alebo inú poisťovňu. Podľa jeho názoru preto v r.2005, kedy došlo k ich postúpeniu, netvorili konkurznú podstatu a nepatrili úpadcovi, preto správca nemohol platne previesť pohľadávky zo zdravotného poistenia na žalobcu. O trovách konania rozhodol tak, že ich náhradu nepriznal žiadnemu z účastníkov, nakoľko úspešná žalovaná (§ 142 ods.1 O. s. p.) si náhradu trov neuplatnila a neúspešnému žalobcovi náhrada trov nepatrí.

Žalobca, podľa § 201 a n. O. s. p., podal v zák. stanovenej 15 dňovej lehote odvolanie proti Rozsudku, ktoré odôvodnil tým, že: - súd nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods.1 písm. h) O. s. p.] a - rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods.2 písm. f) O. s. p.]. I. APLIKÁCIA VŠEOBECNEJ PREMLČACEJ LEHOTY. Súd v odôvodnení Rozsudku argumentuje 2 zásadnými skutočnosťami, na základe ktorých došlo k zamietnutiu žaloby. Ide o 1. Ide premlčaný nárok na, ktorý sa vzťahuje všeobecná 3 ročná premlčacia lehota a 2. absencia jeho aktívnej legitímácie. Súd vo výroku I. zamietol žalobu z dôvodu, že poplatok z omeškania sa premlčuje v zmysle § 110 ods.3 O. z. v 3 ročnej premlčacej lehote. V zmysle zásady lex specialis „derogad“ lex generalis sa na ním uplatňovaný nárok, tak na istinu ako aj prísl., vzťahuje režim zák.č.273/94 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení „Všeobecne“ zdravotnej poisťovne a o zriadení rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní (ďalej len Zák. o zdravotnom poistení; poznámka žalobcu) v príslušnom znení. V zmysle Zák. o zdravotnom poistení v znení platnom a účinnom v predmetnom čase (vznik pohľadávky), in concreto v zmysle § 21 novely Zák. o zdravotnom poistení č.124/98 Z. z. sa pôvodne 3 ročná premlčacia doba zmenila na 10 ročnú. Čo sa týka pohľadávok, ktoré vznikli pred účinnosťou predmetnej novely, ich režim priamo upravilo

intertemporálne ust., konkrétne § 76b Zák. o zdravotnom poistení v znení novely 124/98 Z. z. (jeho znenie citoval), t. j. na pohľadávky, ktoré neboli premlčané do 1.1.1998 sa vzťahuje 10 ročná premlčacia doba. Z uvedeného, ako aj z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR; Rozsudok 2Obdo 36/2010 z 18.8.2010) je zrejmé, že poplatok z omeškania za obdobie od 8.11.2003 do 9.4.2008 sa premlčuje v 10 ročnej premlčacej lehote, tzn. súd aplikoval na daný prípad nesprávny všeobecne záväzný predpis, v čoho dôsledku považoval poplatok z omeškania za predmetné obdobie za premlčaný, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Ak by aplikoval správny všeobecne záväzný právny predpis, t. j. došiel by k právnomu názoru, že danom prípade sa uplatňuje 10 ročná premlčacia doba, žalobu by z dôvodu premlčania mohol zamietnuť len z časti, a to z dôvodov uvedených v čl. III. tohto odvolania. III. NEPREMLČANÁ ČASŤ NÁROKU. K uvedenému si dovoľil poukázať na Rozsudok Okresného súdu (ďalej len OS) Bratislava II 54Cb/51/2008 z 30.4.2009, Rozsudok Krajského súdu (ďalej len KS) v Bratislave 1Cob/346/2009 z 8.7.2010 a na Rozsudok NS SR 2Obdo 36/2010 z 18.08.2010. Citoval, čo v odôvodnení Rozsudku KS v Bratislave 1Cob/346/2009 z 8.7.2010 súd uvádza, čo v odôvodnení Rozsudku NS SR 2Obdo 36/2010 z 18.8.2010 súd uvádza a čo rovnako v Rozsudku NS SR 2Obdo 23/2012 z 31.7.2012 NS SR uvádza. Príloha: Rozsudok OS Bratislava II 54Cb/51/2008 z 30.4.2009, Rozsudok KS v Bratislave 1Cob/346/2009 z 8.7.2010, Rozsudok NS SR 2Obdo 36/2010 z 18.8.2010, Rozsudok NS SR 2Obdo 23/2012. S uvedenou argumentáciou týkajúcou sa premlčania prísl., sa stotožňujú súdy, a to v jeho obdobných veciach. V prípade vznesenia námietky zo strany žalovanej súdy v zmysle ustálenej judikatúry NS SR priznávajú mu nepremľčanú časť prísl. Ako príklad možno uviesť právoplatný Rozsudok OS Trnava 26C/66/2011-85 z 18.2.2014. Rozhodovanie súdu rovnakým spôsobom v rovnakých právnych veciach je imanentnou súčasťou Ústavou SR garantovaného práva na spravodlivý proces tzv. predvídateľnosť rozhodnutia. Príloha: Rozsudok OS Trnava 26C/66/2011-85 z 18.2.2014. K tvrdeniu súdu, že došlo k premlčaniu tak istiny ako aj celého prísl. uplynutím 10 rokov od splatnosti jednotlivých pohľadávok v kontexte súdnych rozhodnutí uviedol, že premlčanie poplatkov z omeškania stanovených percentuálnou sadzbou za každý deň omeškania (0,2 % za každý deň omeškania), môže plynúť samostatne, avšak v prípade námietky premlčania, týkajúcej sa istiny, možno priznať poplatok z omeškania len do okamihu, ku ktorému sa premlčala istina. Tzn., že jeho nárok na zaplatenie prísl. je čiastočne dôvodný, a to 10 rokov spätne od uplatnenia si pohľadávky na súde, t.j. podania žaloby 5.8.2014, keďže poplatok z omeškania sa premlčuje v 10 ročnej premlčacej dobe, do momentu premlčania jednotlivých istín pohľadávok. Pre väčšiu prehľadnosť uviedol podrobný výpočet sumy predstavujúcej poplatok z omeškania, na ktorý má v zmysle uvedenej právnej argumentácie nárok, s ohľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania:

Mesiac	Nedoplatok	Od	Do	Počet dní omeškania	Poplatok
04/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.5.2007	1 006 24,71 €
05/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.6.2007	1 037 25,47 €
06/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.7.2007	1 067 26,21 €
07/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.8.2007	1 098 26,97 €
08/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.9.2007	1 129 27,73 €
09/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.10.2007	1 159 28,47 €
10/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.11.2007	1 190 29,23 €
11/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.12.2007	1 220 29,97 €
12/97	370 SKK	12,28 €	5.8.2004	8.1.2008	1 251 30,73 €
01/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.2.2008	1 282 34,98 €
02/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.3.2008	1 311 35,77 €
03/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.4.2008	1 342 36,62 €
04/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.5.2008	1 372 37,44 €
05/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.6.2008	1403 38,28 €
06/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.7.2008	1 433 39,10 €
07/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.8.2008	1 464 39,95 €
08/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.9.2008	1 495 40,79 €
09/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.10.2008	1 525 41,61 €
10/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.11.2008	1 556 42,46 €
11/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.12.2008	1 586 43,27 €
12/98	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.1.2009	1 617 44,12 €
01/99	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.2.2009	1 648 44,97 €
02/99	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.3.2009	1 676 45,73 €
03/99	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.4.2009	1 707 46,58 €
04/99	411 SKK	13,64 €	5.8.2004	8.5.2009	1737 47,39 €

05/99 411 SKK 13,64 € 5.8.2004 8.6.2009 1 768 48,24 €
SPOLU 594,02 €

Námietku premlčania žalovanej v rozsahu istiny a ostatnej časti poplatku z omeškania považuje za dôvodnú. IV. K ÚDAJNÉMU NEDOSTATKU SVOJEJ AKTÍVNEJ LEGITIMÁCIE. K údajnému nedostatku aktívnej legitímácie uviedol, že Rozhodnutím MZ SR č.3215/1999-A z 1.7.1999 (ďalej len Rozhodnutie MZ SR I; poznámka žalobcu) bolo zrušené povolenie na zriadenie DZP. Súčasťou Rozhodnutia MZ SR I bol i výrok s textom: Na VZP prechádzajú záväzky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam, pohľadávky na poistnom a poplatky z omeškania...Zrušením povolenia na zriadenie DZP vstúpila DZP na základe § 34 ods.4 Zák. o zdravotnom poistení do likvidácie. Dôkaz: Rozhodnutie MZ SR č.3215/1999-A z 1.7.1999. Uznesením KS v Bratislave 7K 70/01-30 z 20.4.2001, konkurzný súd na návrh likvidátora DZP vyhlásil konkurz na majetok DZP. Vyhlásením konkurzu došlo k prerušeniu likvidácie na základe § 13a prvá veta zák.č.328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní v príslušnom znení (ďalej len Zák. o konkurze; poznámka žalobcu). Rozhodnutím MZ SR č.M/5068/2001 z 19.12.2001 (ďalej len Rozhodnutie MZ SR II) bola na základe Protestu Generálnej prokuratúra SR č.VI.Gd5187/01-19 z 12.12.2001 zrušená pre rozpor so zák. výroková časť Rozhodnutia MZ SR I s textom: Na VZP prechádzajú záväzky poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam, pohľadávky na poistnom a poplatky z omeškania. V odôvodnení Rozhodnutia MZ SR II sa uvádza, že: Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že prechodu práv a záväzkov predchádza likvidácia. Až po jej skončení prechádzajú na všeobecnú poisťovňu záväzky, ktoré nebolo možné v rámci likvidácie uspokojiť z majetku zrušenej poisťovne. Prechod práv a záväzkov zrušenej poisťovne teda upravuje zák. a to tak, že prechádzajú až vo likvidácii. Zák. nespĺnomocnil ministerstvo na rozhodovanie o prechode záväzkov a pohľadávok, preto je rozhodnutie ministerstva v časti, v ktorej deklaruje prechod záväzkov, pohľadávok a poplatkov z omeškania zrušenej rezortnej poisťovne voči zdravotníckym zariadeniam na VZP okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, nezákonné. Ministerstvo teda tým, že rozhodovalo nad rozsah svojej zák. zverenej pôsobnosti porušilo § 3 ods.1 a § 46 zák.č.71/67 Zb. Najmä však tým, že vecne rozhodlo v rozpore s príslušnou právnou úpravou, porušilo § 34 ods.3 a 4 zák.č.273/94 Z. z. Dôkaz: Rozhodnutie MZ SR č.M/5068/2001 z 19.12.2001. Správca konkurznej podstaty DZP zaradil súbor pohľadávok DZP na zaplatenie dlžných poistných, prirážkach k poistnému, poplatkov z omeškania a poplatkov za nesplnenie oznamovacej povinnosti (ktorých súčasťou bola i pohľadávka voči žalovanej) do konkurznej podstaty úpadcu - DZP. Legislatíva platná a účinná v čase vyhlásenia konkurzu na majetok DZP, v čase zahrnutia predmetných pohľadávok do súpisu majetku konkurznej podstaty DZP, ako aj v čase ich postúpenia, nevyučovala tieto pohľadávky z konkurznej podstaty DZP. V zmysle Zák. o konkurze pritom zaradí správca konkurznej podstaty do súpisu konkurznej podstaty každú vec, pohľadávku alebo právo majúce majetkovú hodnotu, o ktorých má za to, že patria alebo môžu patriť do podstaty, i keď je tu pochybnosť, či do podstaty skutočne patria. Osoba, ktorá uplatňuje, že vec nemala byť zaradená do konkurznej podstaty, je oprávnená podať excindačnú žalobu na základe toho, že vec, pohľadávka alebo právo boli správcom konkurznej podstaty pojaté do súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Zapísané veci, pohľadávky a ďalšie práva, o ktorých sú pochybnosti, či do podstaty skutočne patria, môžu byť zo súpisu konkurznej podstaty vylúčené len na základe rozhodnutia súdu, ktorým bolo vyhovené žalobe o vylúčenie veci, pohľadávky alebo práva zo súpisu podstaty podanej proti správcovi konkurznej podstaty. Iné súdne rozhodnutia, vylúčenie zo súpisu konkurznej podstaty bez ďalšieho neodôvodňujú. Dovolil si poukázať na Nález Ústavného súdu (ďalej len ÚS) SR IV.ÚS 182/2010-44 z 20.10.2010 (citoval, čo ním uvádza, resp. čo v ňom ďalej konštatoval). Platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi DZP v konkurze ním bola deklarovaná nielen uvedeným rozhodnutím ÚS SR, ale „ja“ viacerými rozhodnutiami NS SR (napr. Rozsudok 3Obo 53/2009 z 13.10.2011). Dôkazy: Nález ÚS SR IV.US182/2010-44 z 20.10.2010. V rámci speňažovania konkurznej podstaty DZP boli pohľadávky DZP voči žalovanej postúpené na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7.7.2005 naňho. Postúpeniu pohľadávok DZP naňho predchádzalo vydanie Opatrenia konkurzného KS v Bratislave 7K 70/01 z 22.6.2005 (právoplatné a vykonateľné 29.6.2005), ktorým konkurzný súd odsúhlasil uvedený odpredaj pohľadávok. Dôkaz: Opatrenie KS v Bratislave 7K 70/01 z 22.6.2005. V zmysle uvedeného boli teda pohľadávky DZP postúpené naňho. Pohľadávky DZP voči žalovanej nemohli teda prejsť na inú poisťovňu, keďže z § 34 Zák. o zdravotnom poistení, ako i z ustálenej judikatúry (viď najmä Rozsudky NS SR ObdoV6/2003 a Sž-o-KS81/03) totiž vyplýva, že samotným zrušením DZP ešte nedošlo k automatickému prechodu pohľadávok a záväzkov na VZP, resp. na inú poisťovňu, ktorá prevzala poistencov. Právne konformným s uvedeným záverom je navyše i spomínané Rozhodnutie MZ SR II. Je nepochopiteľné, že napriek skutočnosti, že neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 7.7.2005 posudzoval NS SR, pričom dospel k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo 7.7.2005 je platná, t.j. aj postúpenie ako také bolo v súlade so zák., „OS Dolný Kubín“ argumentuje v odôvodnení Rozsudku nemožnosťou pohľadávky postúpiť. Zároveň

poukázal na Rozsudok NS Českej republiky 29Odo 394/2002 z 29.7.2004, ktorý vychádzal v predmetnej problematike z identického znenia ZoKV (citoval z odôvodnenia uvedeného rozsudku). Na základe uvedených skutočností je - podľa jeho názoru - zrejme, že platne a dobromyseľne nadobudol pohľadávky voči žalovanej. Argumenty súdu týkajúce sa prechodu pohľadávok z DZP na VZP a nedostatku aktívnej legitímácie sa zakladajú na nedostatočne zistenom skutkovom stave a nesprávnom právnom posúdení veci. V. V zmysle uvedeného, a to najmä s poukazom na rozhodovaciu činnosť NS SR, navrhol vydať rozhodnutie, ktorým sa zruší Rozsudok a vec sa vráti súdu na ďalšie konanie.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti uvádzané žalobcom už v konaní na súde prvého stupňa, s ktorými sa súd výstižne a presvedčivo vyrovnal.

Ani jeden zo žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd, čo sa týka premlčania uplatneného nároku, použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť: 10 ročná premlčacia doba by sa vzťahovala na uplatnenú časť prísl. len v prípade, žeby o istine bolo rozhodnuté právoplatným platobným výmerom právnej predchodkyne žalobcu, čo sa však v prejednáwanej veci nestalo. Primárnym dôvodom zamietnutia žaloby bolo žalovanou vznesená námietka premlčania a nie nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, preto nebolo potrebné ani účelne zaujímať stanovisko k argumentom žalobcu v odvolaní, preukazujúcim opak.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.